

Fra Danmark.

Udnævnelse. Theologisk Kandidat E. J. Petersen er beklædet til ordin. Kateket i Vestsjælland og Forstrelser ved Borgerkolen sammesteds.

Theologisk Kandidat H. Hesthøj er beklædet til ordin. Kateket ved St. Pauls Kirke i Kjøbenhavn.

Wallforfalskning. En suspension af Lov (af Holund) er ved en af Bedellsborgs Birk's Ekstrakt affagt og nu af Overretten stadfæstet Dom bleven idømt Straf af 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød for i et Lidsrum af 3 Maanedre daglig at have forfalsket den Wall, han leverede til Udby Kællensmeieri.

Fundet Værelig. I følge "Midbødsart Dagbl." er der den 11te November i Præstens Have i Veiby fundet Vigt af et, som det synes, fuldbaarret Barn, der i en Papæste var henlagt i en Affaldsbunke i det ene Hjørne af Haven, hvor det maa have ligget i lang Tid efter den Opførelsesstilstand, hvori det forefandt.

Erkjendingsgave. I Anledning af, at det er 25 Aar siden Lærer Danielson tiltraadte som Lærer ved Kallundborg Skole, havde en Kreds af Medborgerne forenet sig om at vise ham deres Erkjendelse for den Dygtighed og Nidkjærlighed, hvormed han i den lange Aarværelse har søgt sin Gjerning, og den 12te Noobr. blev der ved en Deputation med Overlærer Møller som Ordfører overrakt ham en Gave, bestaaende af en Ghair-longue, et Striebord med Stol og et Stueur.

Udvandringen til Amerika. Fra den 1ste til 31te Oktober d. A. er der i alt 11,800 "A. E." i alt afgaaet pr. Dampskib fra Kjøbenhavn 676 Emigranter til Amerika, nemlig: 256 med Chingwallafelskabs Stribe direkte til New York, 199 med Dampskibene "Wilo", "Banco" og "Gato" til Hull og videre via Liverpool til Amerika, 120 med Dampskibet "Palmita" til Laredo og videre via Bremen til Amerika (Brazillien), 50 med Dampskibet "Dronning Lovisa" til Göteborg og videre til Amerika, og 46 med Dampskibene "Thorja" og "Mona" til Keith og videre via Glasgow til Amerika.

Ulykkestilfælde. En i Høsten født gammel Stræderpønde, der arbejdede hos Stræderen i Raalshave, tilfalte forleden Dag Livet paa en eienommeligt Maade. For at udbrette et Værelse for sin Mester var han gaaet til Land, hvorfra han, som det formodes i en noget beklædet Tilstand, om Aftenen havde begivet sig paa Hjemvejen. Paa denne Tur er han falden i en Grøft, hvor han den næste Dag fandtes død. Grøften var tør; men den forulykkede, der saa med Ansigtet vendt nedad, har ikke magtet at rejse sig, og han er rimeligvis bleven dødt. Den Skæde, der har opholdt sig der i Gænen i mange Aar, som her ind i Landet under den sidste stevige Krig, i hvilken han havde gjort Tjeneste i Oprørsørens.

Gaardforbed. Da en Arbejdsmand forleden Uge under en haard Storm stulde seile nogle Tønder Cement fra Masnedø Havn til Vordingborg, var han saa uheldig at falde overbord. Da han nemlig vilde vende, hang Skjotet fast paa Tønderne, og under Forsøget paa at klare det stot, faldt han overbord. Til alt Held for ham, som slet ikke kan svømme, fik han fat i Rælingen. Efter flere forgæves Forsøg paa at komme op i Baaden, maatte han opgive det. Han greb nu isølge "Nat." med den ene Haand fat i Røpinden, og holdende sig fast til Baaden med den anden hængte han ad Vordingborg til. Efter at have sejlet afsted paa denne Maade i en halv Times Tid, fik han under en stor Bølges Hjelpe det ene Ben op i Jollen og derefter snart den øvrige Person; rigtig nok blev Jollen samtlig halv fuld af Vand. Drisaad naaede han Bestemmelsesstedet. Efter at have aflæsset sine Varer, gik han hjem, draf sig en Kaffe og isort det endnu naaede Tøj begav han sig uforsvaret paa Tilbageturen. Bader har bekommet Manden godt.

Atter en Brandstiftelse. Til "Løll" skrives den 10de f. M. 3 Morges A. 5 blev Røddby allarmet ved den ikke længer usædvanlige Efterretning, at der brandte en større Bondegård. Den brændende Gaard tilhørte Hans Berner og laa i Lundegaarde, en halv Hjerdingvej fra Byen. Som sædvanlig var ingen Redning mulig. Gaarden var gammel og alle 4 Vænger sammenbyggede. I den udbrod i det nordvestlige Hjørne, og i et Nu vare alle Vænger omfaldne af Luene. Skjønt Alle vare oppe, lykkedes det kun at redde Høstene; den øvrige Befætning indebrændte. Fra Stuehuset, hvor

Strædet var bundet med Jerntraad, reddedes en Mængde Møbler. Fra de øvrige Vænger reddedes derimod aldeles Intet. Ilden er utvilsomt paa-fatt af en paa Gaarden tjenende 15 Aars Dreng, der havde gjort sig skyldig i flere Smaatyperier og var bleven straffet derfor. Det er i øvrig temmelig uhyggeligt, at vi faaledes i Løbet af lidt over et halvt Aar ere naaede til den 13de Jdebrand; fra 1. Mai til 1. November have vi haft 12 Jdebrande, to om Maanedu, og nu begynde vi det nye Halvaar meget smukt med en stor Jdebrand. Kjøret var asfureret i Wibolts Selskab.

Ordret i Mikkelfryggergade. Forrige blev isølge "Dag. Nyh." Eget af den myrde Bærtshusholder Thomsen obduceret. Obduktionen gav det Resultat, at det Thomsen tilføjede Saar var absolut udslettet, saa at selv om en Læge i samme Nu havde været tilstede, vilde Redning have været umulig. Skødet, der ramte Thomsen i Halsen under Drej, er bleven ført med stor Forsømmelse; Morddaabnet har været en spids Kniv eller Dolk. Med Forskydningen synes der foreløbig intet Udkomme at være, han nægter alt med Standhaftighed som ved det foreløbige Forsøg; hvorefter Konfrontation med Vigt eller Fremstillelse af Beviser har gjort mindste Virkning paa ham; men med Henyn til, hvor han har opholdt sig paa den Tid, Mordet blev begaaet, er hans Forklaringer lige saa vakkende som den første Dag; i det Væsentlige gaa de ud paa, at han ikke bestemt kan huske, hvor han har været i Middags-timerne, medens han fik Punkt og Præfekt kan give Oplysninger om alle andre Tider paa Dagen. Selv om han ogsaa fremtidig maatte vedblive med sine Benaegtelser, er der dog efter al Rimelighed allerede nu tilvejebragt saa mange Beviser, at han kan dømmes paa Jundicet. Foruden det straks fremkomne, meget vægtige Anklagepunkt imod ham, at hans Hat fandtes i den Myrdebesværgningslokale og af Morderens Slægtninge erklæredes for at være den, som han har den Dag, Mordet blev begaaet, har den fra de kriminellkammer indrykkede Beskjendtgørelse i Bladene vist sig meget virksom til at falde Vidner frem, som havde set og kunde gjennemføre Drabsmanden. Han er paa sin Klugt set barhovedet af en stor Del Folk, dels i de til Mikkelfryggergade stødende Gader, dels løbende efter en Sporvogn, som han dog formentlig ikke har naaet, saa at han sandsynligvis uden Hat til Fods har tilbagelagt hele Strækningen til Amager.

Amerikansk Uerlighed. (Efter det Engelske af Holland.)

Enhver Amerikaner, der har været paa Rejse i Europa, kender vistnok den dermed forbundne Fristelse til at indfjæbe og hjemføre med sig allehaande Handelsvarer, som der kan erholdes billigere end i Amerika, i den Forventning, at Toldbøfnet nok vil lade dem passere todsfor. Det er en Kjendsgjerning, at Handelsogds til en samlet Værdi af flere Millioner Dollars aarligt indføres paa denne Maade, uden at yde Told til Regjeringen. Det er ligeledes en aabenbar Sandhed, at mange af vore Borgere rejse til Canada for at kjøbe Klæder, som de tager paa under Hjemreisen, saa at de kan bedrage Regjeringen. Velhavende Folk, der fører et Liv i Prag og Lykke, og som med Ringagt vilde tilbagevise Tanten om en uærlig Handling mod deres Naboer, isle ligefrem en indbyrdes Glæde i deres indbildte Rettighed til at bedrage deres egen Regjering og kan endog prale af deres Held i saa Henseende. De ane neppe den Vret, de derved gjøre. De indse ikke, at en saadan Handlemåde er lav og uærlig. De betragte dette fornemme Smuglervæsen som et naturligt, men isovrigt ufsædligt Buds, og med en Art stolt Selvfølelse fremfører de for deres Venner Resultatet af deres Smug. Blandt denne Klasse Smuglere kan maatte findes tusinder, der fer paa den korrupte Politiker med Indignation; dog kunde ikke en eneste af dem gjennemføre sine Smuglingsforsøg, uden Bistand af medskyldige Toldembedsmænd, hvis Utrofskab de belønne med Siltpenge.

Mon ikke det var godt for os at drage i Minde, inden vi udtales vor Dom over den i offentlige Stilling raadende Uærlighed, at Politikerne og Embedsmændene ere overhovedet saa ærlige som Folket selv? Begge Klasser behøver blot en Fristelse til Uærlighed for at vise sig uærlige. Embedsmanden benytter sin Stilling til at bedrage sin Regjering, og den fornemme Smugler der

fliger isand fra et europæisk Fartøj, eller træder over Grænden fra Canada, gjør den samme Handling, tilskyndet dertil af samme Bevæggrund. Vaade for Folkets og Embedsstandens Vedkommende, synes Udret at stille for en stor Del i den faldte Forstaaelse, at Tvært mod Regjeringen egentlig ikke er at stjæle — at en Mand har Rettighed til at faa faameget ud af Regjeringen som han formaar, bare han kan slippe for at blive opdaget. Man har ikke alene bragt Samvittigheden paa Akkord med denne Idee, men Landets Love brydes og overtrædes forfærligt. Kort sagt, for at opnaa en ringe Vinding i Indfjæb, er man rede til at bedrage, friste Regjeringens Besjente til Edsbrud, bryde Landets Love og bedrage Regjeringen en Part af de Midler, hvorved dens Virksomhed skal opholdes og forstærket.

Det er bestyrrende, at der ved enhver Jerubanculykte findes Kommetype tilfælde som faste sig over de hjælpeløse Rejsende og udplyndrer dem. De er ikke alle professionelle Tyve, men Kristellen skaber Forbryderen. Aldrig har en Fægtning fundet Sted paa Krigs-fuepladsen hvor ikke Mennesker har vist Sind til at plyndre sine faldne Kammerater. I disse Sind har Satan, eller den dyriske Kvalst, havt sadigt Ophold, og kun ventet paa Lejlighed til at slippe ud. Man er Vidne til, at en eller anden stor By forvaltes paa en stammelig Maade, — at Borgemeisteren, Byraadet og Politikerne besatte sig med Tyveri og blive rige paa Korruption; men disse Bedragerere finde igjen tusinder paa ethvert Hold, der er rede til at slutte bedrageriske Kontrakter, at indgive falske og overdrevne Fordringer, og isovrigt hjælpe til, ad alle ulovlige Veje, at fulde deres Lommer med Kov. Og de Mænd, vi sende til Statens lovgivende Forsamling, synes ganske villige til at lade sig bruge som Redskab i korrupte Mænds Hænder og det er ganske forunderligt at se, med hvilken Glæde Besoerne af hvitensomhelst Eau hilser en Regjerings-Bevilling, ligemeget om man behøver saadan Understøttelse eller ej. Det Kongresmedlem, som sitrer sin Kreds en Bevilling af Regjeringsmidler for Gjennemførelse af en eller anden "Forbedring", vore det saa latterligt unødigt som det vore vil, gjør dog derved meget til at sikre sit eget Gjensalg. Det hjælper ikke at ville nægte, at Folket finder ligesaa stor Behag i Bytte som Politikerne.

Vi finde Rejl ved Korporationerne; men alle vore Korporationer har ogsaa dybtgribende Aktiehaare. Hvoornaa har man hørt at de dybtgribende Aktiehaare har givet Afkald paa en eneste Fordel, som virkelig Forsaattning har forfattet dem? Protestere de noget imod Modtagelsen af Dividender paa udoandret Aktiefapital? Lufte de ikke Djmme overfor "Aregjelmæssigheder", saalange som de har høste Vinding, og deres Interesser kan slippe for at kompromitteres for Lovens? Paa den anden Side anser Befolkningens overvejende Del det for en Rettighed at bedrage Korporationerne naar som helst der dertil gives Anledning. En Korporation har Brug for et Grundstykke, stilles det straks til alderhøjeste Pris. Korporationer ere Gjenstande for de uoverdragtligste og urimeligste Forlangender fra alle Slags Mennesker. Folk hænger sig paa dem lig Isler, og suger gjerne Hjerteblodet af dem.

Hvad peger alt dette paa? Simpelt hen til den Slutning, at Uerlighed i vor Regjering og Uerlighed i alle vore korporerede Affærer skrider sig fra Folkets løse og mangelfulde Uerlighedsbegreber. Paa en eller anden Maade har vi vænnet os til at drage en Forskiel mellem de Forpligtelse, Mand skylder Mand, og de som skyldes Regjeringen og Korporationerne. Disse Begreber er ikke en Hvid stærkere iblandt Embedsmænd og Direktører, end de ere mellem Bølgere og Aktiehaare. En Mand der isvres Embedsmyndighed og Magt, undergaar derved ingen væsentlig Forvandling; den grundærlige Mand er lige saa ærlig i Embedet som han er udenfor det. Korrupte Mænd ere et korrupt Samfundets Afkom. Vi kan alle behøve at blive rettede paa; vor Moralitets Vaand trænge alle til at frammies. En Mand, hvis Samvittighed tillader ham at smugle, og se Toldembedsmand bryde deres Ed, medens han gjør saa; der vil tage imod den Fortjeneste, som Beskytteren af den Korporation, i hvilken han har Andel, ved dens uheldige Vandel skaffer ham; som villigt modtager Regjeringsbevillinger for Foretagender som ikke behøves; som gjerne modtager en høj Pris for Ejendom som han afhænder til Korporationer eller Regjeringen, er usikker til at røgte et Embede. I disse Ord ligger Forklaringen af hele vor offentlige og korporerede Korruption, og hvorsfor det er saa

vanfæligt at faa store Hovers troligt og ærligt forvaltede. Al embedsmæssig Bedrageri udslyder fra folkelig Korruption, — løse Uerlighedsbegreber som herke i Folkets And og Sind; og vi kan ikke vente Reform, før vi som Folk grundfæstes bedre i Righedsens og Retfærdighedens evige Principer. En klar Strøm haves ikke, uden dens Udbring holdes rent.

En flog Borgermester. Fortalt af Garit Otter. (Sluttet.)

og syndig, "men der blev intet Løfte eller Haandslag givet, saa det haves søje at sige." Da Maaltidet var endt, aabnedes de alle Vinduerne, imedens git Teltstabet, to og to med hinanden under Armen, lidt ned til Ladebrohoved og saa paa Vandet. Mester Vigum fulgte med Terkel Skjøt, og naar Folk stod stille og tog Huen af for den ny Borgermester, tog Vigum sin Hue af for dem igjen.

Om Eftermiddagen kom Raadsmændene med Koglerne til Stadens Kister, til Segl og Væger. De blev ogsaa bedt om at blive, saa Huset til sidst var saa fuldt af Gæster, at de maatte tage Væresten til Hjælp. Men om Aftenen, da Ustigheden var paa det højeste, kom den en Svend fra Drynmollen ind og saade, at Mester Vigums Broder søn havde været i Slagsmaal med paa Fuglholm Bro og slaaet sin Modstander det ene Dje ud. Den saarede havde de bragt ind til Bæverken. Synderen førte nu Folk op til Terkel Skjøts Dør.

"Det har vel ikke saa stort at betyde, som du gjør Bæven af," sagde Mester Vigum. "Jeg skal gaa ud og høre Sagens Sammenhæng."

"Det er vist bedst, jeg gjør det," sagde Terkel Skjøt.

Han gik nu ud paa Gaden. Der stod en Mængde Mennesker, hvoraf to holdt Slagsbroderens, hver i sin Arm. Vigum fulgte med og lod dem forklare, hvordan alt var gaaet til. "Si skal nok se at faa den Sag jevnet med det gode," sagde han. "Lad nu bare min Broder søn gaa sin Vej."

"Bring ham paa Raadstuen," sagde Terkel Skjøt, "og lad Raadstuejoendene slaa Laas og Bolt for ham. I Morgen skal han dømmes efter Ret og Skjel."

Mester Vigum saa forbauset over paa Terkel. "Det er ikke dit Moor?" sagde han.

"Det bliver som jeg har sagt," svarede Terkel bestemt. Dermed vendte han sig om og gik ind i Stuen igjen. Mester Vigum var rasende, han mætede, at han var gaaet i Fælden, han satte sig hen i en Krog af Stuen og vendte Ansigtet om mod Væggen. Naar nogen kom hen og talte til ham, saa han paa dem, men svarede ikke. Terkel Skjøt, lod som om han ikke lagde Mærke dertil, han talte og spøgede som før. Silde om Aftenen, da Teltstabet skulde stilles, blev der atter Opløb i Gaden. Da kom Vægteren trækkende med en druffen Mand. Han havde slaaet en lang Snor gjort fast til Knebelen af Klosterkirkens Kloffe, og siden slaaet med paa Gaden og kimet med Kløffen, saa Folk ilede til, og troede der var Jidslo. Da Vægterne vilde tage Snoren fra ham, gav han sig i Slagsmaal med dem og slog to af dem til Stamme. Terkel Skjøt udspurgte dem nøje om alt, den berusede fleg og slog om sig mente, at det havde intet at sige, for han var i nær Slagt med den ny Borgermester.

"Hvad skal vi gjøre derved?" sagde Snekteren, som nu var bleven god igjen. "Først vil jeg gaa paa Raad med min gamle Ven Mester Vigum," sagde Terkel, "hvad han mener her bør foretages; for jeg er selv Part i Sagen."

"Jeg mener, vi skal sætte den Synder op paa Raadstuen til den anden," sagde Vigum, "han er ikke bedre."

"Det mener jeg ogsaa," sagde Terkel, "set ham ned i Syndehullet i Kjælderen, slut ham en Kænde fra Haand til Fod, og lad ham ligge paa Straa til i Morgen, saa skal han faa sin Dom. Den, som bryder Byfred eller handler volbelig med Statens Bøgt, skal bøde firti Mark eller stryges til Kagen. Det staar i Loven."

"Ja, men han er jo af din egen Slagt," sagde Vigum.

"En Borgermester har ingen Slagt," svarede Terkel.

Næste Morgen blev der holdt Dom, uden at dog Vigum blev spurgt til Raads. Han, som kimede paa Kløffen blev straffet haardst. Om Formiddagen kom Lehnsmændene op til Bæverken og fik halotredstydtype Daler til Laans, med godt Pant og Sikkerhed, og siden holdt Terkel Skjøt et strengt Regimente. Men Folk havde stor Tillid til ham. Han gjorde lige Ret og Skjel mod alle. Han blev en gammel Mand og hofte fra den Dag aldrig mere. Naar man kommer ind i den gamle Klosterkirke, gaar man paa hans Ligsten.

Det Største Godtjød Kjendt i Nebraska \$10,000.00

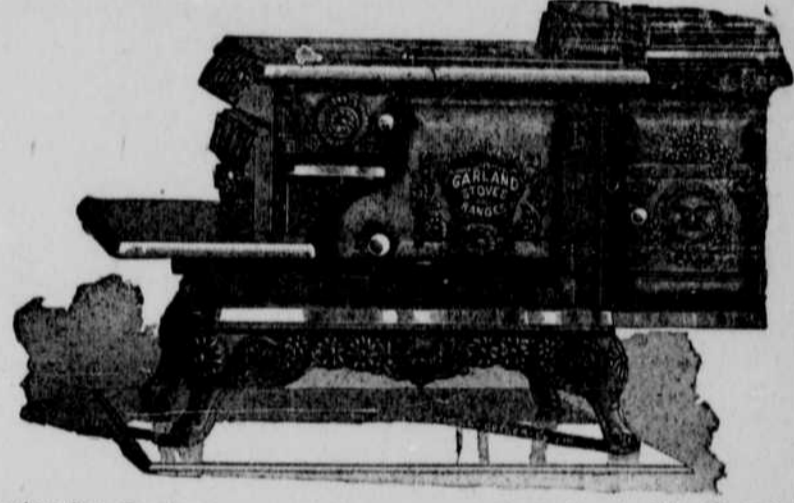
Værdi i færdiglyede Klæder, Uviperingsartikler, Hatte og Huer, Stole og Sto skal absolut udsælges inden Nxtaar, uden Henyn til Prijs. Et Besøg i min Butik vil bringe Dem i den yderste Forbaufelse over de uhyre lave Prijs, som her raade. Kom tidlig inden det bedste af Værene udsøges og spar Halvdelen af Eders Penge ved at gjøre Indkjøb hos

P. G. Schaafrom.

OSHKOSH Lumber Yard

A. W. GUMAER & CO.,
Købt og stort Oplag af:
Kustommer, Tagspaan, Vægter, Raff, Saar og Plaster, ST. PAUL, NEBR.

Stoves, Stoves, Stoves.

Et Hundrede Mark for et Par dage i Lovet af 60 Dage hos Potter
Hvis Du agter at købe en Stove, bør Du ikke forpaa et besøg
H. W. Potter;
thi han vil sælge Dig en Stove billigere end nogen anden i
Countyet. Hans Butik er een Dør øst for Bennett's Kæstebankabel,
St. Paul, Nebraska.
Heg har 4 "New American" Smytliner til Salgs til Indkjøbspris.

John Dobry

Handlende med Vols-Købsfaber og alt til Farmariet henhørende Maskinert samt Jern- og Træpumpe, "Ideal" Hestemøller, etc.
St. Paul, Neb.
Enhver Maskine garanteres.

W. S. C. Chinn & Son, De gamle paalidelige Duggistre, St. Paul, Nebraska.

er Stedet hvor man erholder, til laveste Prijs, pure medicinske Urter, Medicamenter, Maling og Olie, Glas og Kit, Maskinolie, Petroleum, Lampen, Vægter, etc. Special Opmærksomhed anvendes paa Udflytning af Familie-Recepter og Vægers Anordning. Et udmarkert Udvalg af Cigarer en gross og detail. Afslag og Besøg.
Hvædbist
W. S. C. Chinn & Son.

Miller Bros. i Elba

har det fuldstændigste Lager af Jerntraam i Howard Co. Et fuldt Udvalg af Jernstøj, Maling, Fro, Smeubere, Jagt og Hæsteværksteder, m. m. En første Klasse Vlikkenslager Afdeling i Forbindelse. Vi vil ikke lade os undersøge. Kom til os og spar Penge.

Wolbach Bros.

Byens ledende Handelshus. Godtjød i alle Departementet!

Ingen Roffemad bruges.

Vi sælge Værer billigere, end de kan kjøbes andre Steder; stil os paa en rimelig Prøve og erfar for Dem selv.

Største Lager. Laveste Prijs.

Vi gjøre vore Indkjøb direkte fra Fabrikanten og kan spare Dem Middelmændens Procent.
Kom og besøg os og bliu overbevist. Alle Værer spare til hvad vi sælger dem for; i modfat Fald betales Pengene tilbage.

Kun een Pris.
Chas. S. Smith, Manager.